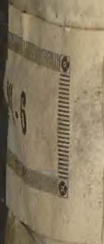
gonda

Generose Domine 1

Generose Domine Lukaszkiewicz.

Amice Mi: Generis

Opuscula in his Miscellaneis sub IIIᵒ contenta sunt.

Authores

CARMEN GRATVLATORIVM

IN LAVDEM

Ingenuorum Adoleſcentum,

DVM IN

Alma Academia Crac. IV. Id. Octob.
Anno Domini, M. DC. XXX.

Ab

Excellentiſsimo ac Doctiſsimo

D. ALBERTO GNIADKOWIC, Artium & Philoſopiæ Doct. Collega Min. Art. & Philoſoph. Baccalaurei ſolenni ritu renunciarentur.

Decanatu Excellẽtiſſ. & Eruditiſſ. Viri, D. GREGORII MODLINSKI, Art. & Philoſoph. Doct. Coll. Min.

Ab

ALBERTO DEOYEN. *Eiusdem Almæ Acad. Crac. Studioſo. Conſcriptum.*

IN STEMMA.

INuenerat quondam Samſon mel in ore Leonis,
LANCKORONI Tuus eſt, hic Leo flammiuomus.
Iſthæc flamma volans Scythicas populabitur oras,
Aſt Leo flammiuomus Turcica ſceptra fugat.
Ergò LANCKORONI cum ſis Generoſus ab inde,
Lechiadæ id poſcunt, ſis Leo magnanimus.

Perillustri ac Magnifico Domino,

D. SAMVELI LANCKORONSKI DE BRZESCIE:

Castellano Wislicen. Capitaneo Malogosteñ. Hæredi in WODZISLAW. &c. &c.

Domino & Mæcenati suo Colendissimo.

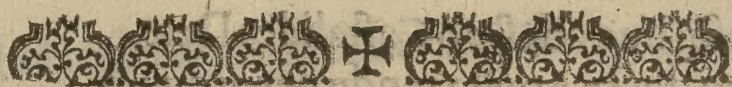
CVm beneuolum Tuum animum, cùm erga omnes bonarum artium studiosos, tùm erga me propensum cognouissem. Perillustr: & Magn: D. diùtius cogitabam, quâ ratione, aut quo modo illam Tuam in me propensi animi significationem gratâ memoriâ conseruarem. Etenim cum illam admonitionem Tuam, quâ me ad studia diligentiùs tractanda, ac si stimulis quibusdam excitabas, considerarem, iustum fore arbitrabar, si hanc admonitionem, (quâ nulla melior atq; honestior esse potest) aliquâ si non pari quod difficile est, saltèm infimâ beneuolentiæ, & gratitudinis significatione declarauissem. Nam quid maius & optatius aliquando sperare debebam, quàm vt Te qui tantum tuum amorem, in bonas artes incredibili studio declarare consueuisti, Patronum ad easdem haberem. Quamobrem Te Duce & auspice nihil vnquam desperandum putabam. Nunc verò cum Ingenuos Adolescentes moribus & in-

duſtria commendatiſsimos, (qui tùm in nobiliſſimà totius orbis Sarmatici Acad: Cracou. primos Philoſophicæ facultatis honores, in ſpectatiſsimâ Doctiſsimorum atq; Illuſtriſsimorum Virorum coronâ, prenſarent) quanquam impolitiori ſtylo, celebrandos aſſumpſerim: effícere non poteram, quin eos ſub celebri Tuo nomine in lucem emitterem. Quem enim alium potiorem Patronum iſti literarum tyrocinio quærerem, quàm eum qui Intaminatis fulget honoribus. *Et quoniam:* Dignum laude virum Muſa vetat mori: *cur ego non Tibi primitias ingenij mei, etſi incultâ Mineruâ factas, offeram? quem Muſarum Apollinem gentis Lechiacæ videre eſt; offeram, & quidem maiori ſtudio; ſiquidem certũ mihi eſt, Magnos quoſq; viros etiam inferioris notæ homines non aſpernari. Quocirca Perilluſt: & Mag: D. craſſo, vt aiunt filo contentos, hos meos verſus Perilluſtri ac Magnif: Dominat. V. cùm incredibilis beneuolentia erga cultores ſcientiarum, tùm ſingularis in me grati animi ſignificatio iure merito tibi deberi conteſtantur. Iam mihi nihil vltrà optandum eſt, præter vt Perilluſt: & Magnif: Dominat. V. hoc tametſi, nec dum ſatũ maturum carmen, animo facili vultuq; ſereno accipiat: cùm verò ingeniorum optimus eſt Patronus, induſtriam meam ad maiora aggredienda placido & benigno fauore ſuo prouocabit. Vale Cracouiæ e Contub: Iagellon. Oct. Anno D. 1630.*

Perilluſtris ac Magnif: Dominationis V.

Cliens

Albertus Dcoyen.

AD CHRISTOPHORVM WILKOWSKI.

MAgnis laborum gloria Regibus,
Clarum rependit ſtemma per æthera
Manſurum, & æternos honores,
Supplicibus tribuit benignè.
Et quæris æque? Cur tibi Principum,
Et cur Potentum tanta volet cohors,
Qui magna conſequi valebant,
Diuitiiſne putas? procul ſint.
Duri labores ſed decorant eos,
Quos ferre nunquam pœnituit probos,
Et ferre caſus acriores,
Non puduit grauiter moleſtos.
WILKOWSKI in altum ſcande per ardua
Magniſq; duris atq; laboribus
Ne colla fragas vt rependant,
Dij tibi magna laborioſo.

Vosq; huc adeste ô Castalides Deæ,
Huc docte Apollo tende per arduum
Parnassum, & insignem Rhodonq;
Per Mitylenq; Ephesumq; curre.
Huc Musa, docti Christophori vocat,
Vos vult habere hic armigeros suæ
Laudis, per incertos labores,
Et studium benè præparatæ.
Sudore magno ille hisce laboribus,
Finem quietum quærit & insuper,
Discrimen altum vult subire,
In medio positus periclo.
Nam non quietos mollis in otio
Ducet dies hos, sed capiet modum,
Primâq; lauro concitatus,
Cætera ad efficienda tendet.

AD MARTINVM IANKOWSKI.

IAm duces adsunt Heliconis alti
Sole iam claro rutilat dies, &
Concito cúrsu properant Camænæ,
Dicere laudes.

Docte IANKOWSKI decus ô Sophorum,
Ad noui ludos auidus theatri
Curre, nam magnos tibi non retardat,
Phœbus honores.

Seu placet Sappho lyrico aut Homerus,
Doctus Heroos recitare versus,
Seu tibi est cordi Archilochos Iambos
Scribere, scribe.

Est nihil quod te remorare possit,
Pulchre IANKOWSKI capesce corollam,
Siue honoratos tribuet gradus seu
Laurea dona.

Magnum ad accedas numerum Sophorum,
Vltimum non te Stagirita doctus,
Tullius nec te eloquio potentem,
Rettulit infra.

Altera es tu spes Academiæ quæ est,
Hostium magnis agitata probris,
Tu potes tanto ingenio celebrem
Reddere rursum.

Tu tamen ne sis nimium secundis
Rebus elatus, resonabis arte;

Curre

Curre per mundum ad Garamantis oras,
Curre per æthra.
Impius noſcet tua Sceptra Cyclops,
Rhedones tum Dardanidæ feroces,
Vanus elatuſq; animo ſuperbo,
Noſcet & Indus.
Lætus at tu cuncta ſubire debes,
Quæ parens nunc iam tibi digna præſtat,
I, ſed ad quoſuis Academiæ con:
ſurge labores.

AD IOANNEM ZAKRZEWSKI.

O Alma Mater noſtra Academia,
Magnos honores cui tribuas vide,
Altos vt inter præpotentes
Artibus, excipiat triumphos.
Huic an iuuentæ quam facilè eſt cadere,
Et ventus acſi cum leuius tumens,
Quæ nil reſeruat quod mouere,
Neſciat hoc animo recondat.
Decepit inſignem Pháëthon patrem,
Mortale vulgus terruit, & Iouem,
Curru

Curru igneo dum creditos iam
Flammiferos regeret iugales.
Et garrulus ſic Tantalus impias
Pœnas ſubiuit fallere dum cupit,
Et prodit arcanum Deorum
Conſilium, generi ſagaci
Mortalium: ergò quem inuenies precor,
Mandata præſtes cui tibi munera,
Quæras fidelem ac temperatum,
Quiq; modeſtus erit, valenſque
Doctrinâ. & arte ac frugiferam neque
Ignoret omni laude ſcientiam
Digniſſimam, tum ſit laborans,
Inſcius hinc procul abſit, hic nam
Non inſciorum turba manet neque
Hic barbarorum præmia quis feret
Cohors nefanda nec per orbem
Ingenio celebres Batauo.
Felix Polonos Lechiadum Duces
Ornabit inter Sarmatiæ lares,
Gratus IOANNES & Deorum
Moribus egregijs decorus.

AD PAVLVM NIWICKI.

Inter ſtelligeros condecorant polos
Pulchri vt Tyndaridæ ſplendida ſydera:
Tu ſic magne bonis orte parentibus,
    NIWICKI decoras tuos
Omnes, cum quibus haud immerito expetis
A multo ante tibi tempore debitam
Laurum, quam retines non mediocriter
    Cunctis omnibus inuidam.
Nec te ſollicites, quin operi inſcium
Te credas nimio, nam potis es grauem
Et perferre laborem, atque paratus es
    Sudorem nimium pati.
Ergo lætus ades per medium Sophûm
Te committe operi, tumq; laboribus
Nec poſt ægrè feres, ſollicitus labor
    Dum ad te multa trahet bona.
Fortis tu modo ſis atque Academicus,
Et forti ſtudio tende per ardua,
Ad te poſcit & hoc vult Academia,
    Hoc & docta cohors virum.

AD

AD GASPARVM MOYSKI.

Virtute præſtans laurigeros capit
Nunc nunc honores, tympana percute
O pulchre Apollo: vos citharis date.
Plauſus canoros Sicelides Deæ,
Orpheus amænam, Treijcius lyram
Pulſet: Sophorum Palladium petit
MOYSKI locum, nunc ingenio potens.
Cui tu decens iam Calliope velis
Aptare Sertum, quod referat graui
Doctrinâ & arte inſignis amabili,
Hic eſt procellis actus in arduos
Colles laborum, ſacra palatia
Doctæ Mineruæ dum petit inclyta,
Gemmis & auro ſplendidiora quæ
Conſcendit, & quæ iam manibus tenet.
Non hunc Corus, non Africus & Notus,
Sciuit moleſto turbine frangere,
Vt mittat Almæ mœnia Palladis
Mittat labores caſtra ſcientiæ.
Optabat altos viſere Apollines

Matrem proborum teque Academiam
Iuſtum ſit ergo ô Mater amabilis
Ornare lauro hunc, qui petiit tuos
Videre honores, quos videt & tenet,
Diuine tu iam Phœbe precor faue.

AD VALENTINVM GLOVINIVM.

QVid vis dulce decus quid pulchra propago GLOVINI
Vt te perennis laudibus
Clara dies celebret.
Non tibi laurigeri deſunt tutamina Phœbi
Tempus petendi nunc habes,
Quæ tibi cunque placent.
Et decet (in dubio quamuis) expoſcere certos
Honores, quos præbet parens,
Nunc tibi nunc alijs.
Tergeminam dabit illa tibi laurumque, roſetaque,
Et dulciſuaue Tullij
Flumen adire patet.

Seu te pulchra domus docti recreat Stagiritæ,
Diuinus aut vocat Plato,
Seu Maro mellifluus.
Si licet Astrilegosue cupis tentarier hortos
Videre plurimos petes
Archimedas celebres.
Musarumue decus magnum spectare placebit
Homeros aut Horatios
Ouidiosq bonum est.
Quidquid adire paras, clari adsunt ecce Dynastæ,
Qui te Mineruæ consecrant,
Artibus egregium,

AD IOANNEM GLVSKI.

Optatam ad metam venias licet vltimus ipse,
Sunt & in extremo, præmia magna loco.
Nec tibi Musarumclausa est labyrinthus amæna,
Postremus venias, quod tamen ipse modo.

Finis

Finis at est se potest GLVSKI pulcherrimus unde
Ille quod egregiè, sæpè coronat opus.
Haud peregrina nitet lauro doctrina sub ultimâ,
Hæc angusta sibi lumina restituit.
Tu miro ante omnes laudum perculsus amore
Doctrinæ & studij laurea dona cape.
Ast ego (cum tanto maneas sub sydere natus
Quo referas laurum quam hic Academia dat)
Agnoscisné precor Magnos Doctosq; Magistros,
Quos Præceptores aut te habuisse scio.
Aut alios magno semper prosequutus honore es:
Respice quæso tuos, quos tot adesse vides.
Hi sunt qui laurum tribuunt tibi quiq; laborum
Sunt certi testes est veneranda cohors
Quæ cursu certat tecum studiosa iuuentus
Æquali, in medio deficit illa tamen.

Ergò

Ergò age per medium venias sic fiet vt ipse
Vltimus es qui nunc primus at es se potes.
Ordine non primus vel si, saltèm superato
Arte & doct trinâ scilicet, ergo prior.

GRACOVIAE,
Typis Matthiæ ANDREOVIENSIS,
Anno M. DC. XXX.

Д. – 3

